Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2004 року № 558 “Про затвердження Порядку призначення і виплати компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги”, непрацюючим фізичним особам, які постійно надають соціальні послуги громадянам похилого віку, інвалідам, дітям-інвалідам, хворим, які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги (крім осіб, що обслуговуються соціальними службами) призначається компенсація.

Компенсація призначається виходячи з прожиткового мінімуму для працездатних осіб у таких розмірах:

15 відсотків – фізичним особам, які надають соціальні послуги інвалідам I групи;

10 відсотків – фізичним особам, які надають соціальні послуги громадянам похилого віку, інвалідам II групи та дітям-інвалідам;

7 відсотків – фізичним особам, які надають соціальні послуги інвалідам III групи та хворим, які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги, визнаним такими в порядку, затвердженому Міністерством охорони здоров’я.

Компенсація фізичним особам пенсійного віку, які надають соціальні послуги, призначається у зазначених розмірах виходячи з прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Тобто, у 2012 році розмір компенсації непрацюючим працездатним особам за надання соціальних послуг:

- інвалідам I групи – з 1 квітня – 164,10 грн., з 1 липня – 165,30 грн., з 1 жовтня – 167,70 грн., з 1 грудня – 170,10 грн.;
- інвалідам II групи – з 1 квітня – 109,40 грн., з 1 липня – 110,20 грн., з 1 жовтня – 111,80 грн., з 1 грудня – 113,40 грн.;
- інвалідам III групи та хворим, які потребують сторонньої допомоги – з 1 квітня – 76,58 грн., з 1 липня – 77,14 грн., з 1 жовтня – 78,26 грн., з 1 грудня – 79,38 грн.

Розмір компенсації особам пенсійного віку за надання соціальних послуг:

- інвалідам I групи – з 1 квітня – 125,70 грн., з 1 липня – 126,60 грн., з 1 жовтня – 128,40 грн., з 1 грудня – 132,60 грн.;
- інвалідам II групи – з 1 квітня – 83,80 грн., з 1 липня – 84,40 грн., з 1 жовтня – 85,60 грн., з 1 грудня – 88,40 грн.;
- інвалідам III групи та хворим, які потребують сторонньої допомоги – з 1 квітня – 58,66 грн., з 1 липня – 59,08 грн., з 1 жовтня – 59,92 грн., з 1 грудня – 61,88 грн.

Фізична особа, яка надає соціальні послуги, має право одержувати тільки одну компенсацію незалежно від кількості обслуговуваних осіб, видів та обсягу послуг.

Компенсація призначається і виплачується органом праці та соціального захисту населення за місцем проживання особи, якій надаються соціальні послуги, з дня подання фізичною особою, яка надає соціальні послуги, та особою, яка їх потребує, заяв разом з документами.

Для призначення компенсації подаються заява, форма якої затверджена наказом Міністерства соціальної політики України від 22 лютого 2012 року № 96 “Про затвердження форми Заяви про призначення усіх видів соціальної допомоги, компенсацій, субсидій та пільг”, та такі документи:

1) непрацюючою фізичною особою, яка надає соціальні послуги:

- заява про згоду надавати соціальні послуги, ;

- паспорт або інший документ, що посвідчує особу;
- висновок лікарсько - консультаційної комісії про те, що стан її здоров'я дозволяє постійно надавати соціальні послуги;
- копія трудової книжки та довідки органу державної податкової служби про те, що особа не займається підприємницькою діяльністю, і про відсутність даних про доходи цієї особи, а у разі відсутності трудової книжки – лише зазначені довідки;

2) особою, яка потребує надання соціальних послуг, або її законним представником (у разі визнання цієї особи недієздатною):
- заява про необхідність надання соціальних послуг;
- паспорт або інший документ, що посвідчує особу;
- копія довідки медико-соціальної експертної комісії про групу інвалідності (надається інвалідом);
- висновок лікарсько - консультаційної комісії про необхідність постійного стороннього догляду та нездатність особи до самообслуговування;

3) законним представником дитини, яка потребує надання соціальних послуг:
- заява про необхідність надання соціальних послуг;
- копія свідоцтва про народження дитини;
- висновок лікарсько - консультаційної комісії про необхідність постійного стороннього догляду та нездатність дитини до самообслуговування

Відповідно до пункту 14 вищезазначеного порядку, компенсація виплачується за рахунок коштів місцевих бюджетів.

Компенсація не призначається фізичним особам, які:

- надають соціальні послуги громадянам, яким відшкодовуються витрати на надання послуг по догляду відповідно до Законів України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності", "Про психіатричну допомогу", "Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам", пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 26 липня 1996 року № 832 „Про підвищення розмірів державної допомоги окремим категоріям громадян", та у разі надання фізичною особою соціальних послуг на платній основі;
- працюють, здійснюють підприємницьку діяльність;
- зареєстровані у центрі зайнятості як такі, що шукають роботу;
- подали не в повному обсязі необхідні документи.

Виплата компенсації тимчасово зупиняється (припиняється) у разі:
- пропущення інвалідом чергового переогляду органами медико-соціальної експертизи або дитиною-інвалідом - лікарсько-консультаційними комісіями;
-висновку органу медико-соціальної експертизи (лікарсько-консультаційної комісії) про те, що особа, якій надавались соціальні послуги, вже не потребує постійного стороннього догляду. Виплата припиняється з дня, що настає за тим, з якого ця особа згідно з висновком втратила необхідність такого догляду.

Компенсаційна виплата поновлюється у разі:
- визнання інваліда, який пропустив переогляд, знову інвалідом або дитиною-інвалідом з дня зупинення виплати, але не більше ніж за один місяць. Якщо при цьому інваліду встановлено іншу групу, компенсація за зазначений період виплачується у раніше

встановлених розмірах за попередньою групою;
- пропущення переогляду з поважної причини, що підтверджується органом медико-соціальної експертизи (лікарсько-консультаційною комісією), виплата компенсації з дня її зупинення, але не більше ніж за три роки за умови, що протягом цього періоду особа визнана інвалідом або дитиною-інвалідом. За місяць до закінчення строку виплати уповноважений орган зобов'язаний у письмовій формі попередити фізичну особу про причину припинення виплати.